

ព្រឹត្តិបត្រ ស្តីពីបញ្ហា អាជីវកម្ម

កម្ពុជា

លេខ ១៤ សីហា ២០០៧

ការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជា និងផែនការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលជាតិសម្រាប់វិវាទ

ការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មឱ្យបានឆាប់រហ័ស ងាយស្រួល និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ មានសារៈសំខាន់ណាស់ សំរាប់ធ្វើឱ្យអាជីវកម្មមានទំនុកចិត្តក្នុងការពង្រីកប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែ ការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជាមានលក្ខណៈពិបាក ហើយប្រព័ន្ធដោះស្រាយវិវាទទាំងផ្លូវការ និងមិនផ្លូវការ មិនទាន់ដំណើរការបានសមស្របនៅឡើយ។ អាជីវករទាំងឡាយកំរិតទុកថា ការដោះស្រាយវិវាទនៅតុលាការ ថាជាវិធីល្អដែលទំនាក់ទំនងកាន់ជោគជ័យណាស់។ ប៉ុន្តែ ការដោះស្រាយវិវាទមិនផ្លូវការក៏មានគុណវិបត្តិផងដែរ។ ដូច្នេះហើយ អាជីវកម្មភាគច្រើន សុខចិត្តរកការខាតបង់ និងជៀសវាងឱ្យឆ្ងាយពីវិវាទ ជាជាងប្រើសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់ខ្លួន ប្តឹងទាមទារអ្វីដែលខ្លួនគួរទទួលបានតាមផ្លូវច្បាប់។

វិធានការមួយដែលរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាព្រមព្រៀងលើយក ដើម្បីកែលម្អប្រព័ន្ធដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជា គឺការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម។ បច្ចុប្បន្ននេះ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួន កំពុងជួយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលជាតិសម្រាប់វិវាទ។ នេះគឺជាជំហានដំបូងមួយ។ បទពិសោធន៍របស់ប្រទេសជាច្រើន ដោយរួមបញ្ចូលទាំងប្រទេសដែលមានប្រព័ន្ធតុលាការដែលដំណើរការល្អផងដែរ បង្ហាញថា ការបង្កើតយន្តការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្ម ក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ^១ អាចជួយកែលម្អបរិយាកាសអាជីវកម្ម ដោយធ្វើឱ្យអាជីវកម្ម អាចដោះស្រាយវិវាទបានយ៉ាងងាយស្រួល និងមានប្រសិទ្ធភាព។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើគេបង្កើតយន្តការនេះ វាជាការចាំបាច់ណាស់ថា មជ្ឈមណ្ឌលនេះត្រូវមានយុត្តិធម៌ ឯករាជ្យ ចំណាយអស់ប្រាក់កាសតិចដើម្បីដោះស្រាយវិវាទ និងមានប្រសិទ្ធភាព តាំងពីពេលដែលគេចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការដំបូង។ កត្តាទាំងនេះនឹងបង្កើតឱ្យមានតម្រូវការលើសវាស់ស្ទង់មជ្ឈមណ្ឌលនេះ និងធ្វើឱ្យសមាគមអាជីវកម្ម មានទំនុកចិត្តមកលើមជ្ឈមណ្ឌលនេះ។

ប្រទេសកម្ពុជាបានយល់ដឹងអំពីគោលគំនិត និងការអនុវត្តនៃការដោះស្រាយវិវាទតាមរយៈ មជ្ឈមណ្ឌលនេះ ច្បាស់លាស់ហើយ។ ការកែទម្រង់មួយក្នុងចំណោមការកែទម្រង់ដ៏ជោគជ័យនានារបស់កម្ពុជា គឺក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់វិវាទផ្នែកពលកម្ម សំរាប់ដោះស្រាយវិវាទពលកម្ម យ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព តាំងពីពេលដែលគេបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ ២០០៣។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បង្ហាញថា គេអាចបង្កើតស្ថាប័នដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការនៅប្រទេសកម្ពុជា ដែលមានគុណភាពខ្ពស់ មានប្រសិទ្ធភាព និងមិនមានអំពើពុករលួយ ហើយវាក៏បង្ហាញផងដែរ សមាគមអាជីវកម្មមានបំណង ប្រើប្រាស់មជ្ឈមណ្ឌល (និងការផ្សះផ្សារ) ដើម្បីដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្ម។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មបាន មានសារៈសំខាន់

ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្ម អាជីវករតែងតែឆ្លងថ្លែងរវាងហានិភ័យ និងផលចំណេញ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលបរិយាកាស អាជីវកម្មគ្មានស្ថេរភាព ឬ មិនអាចព្យាករទុកមុនបាន នោះវានឹងបង្កការលំបាកក្នុងការឆ្លងថ្លែងរវាងហានិភ័យ និងផលចំណេញ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ប្រព័ន្ធច្បាប់ល្អ និងច្បាស់លាស់សម្រាប់ការធ្វើអាជីវកម្ម មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការជំរុញវិនិយោគ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច។ ប្រទេសជាច្រើនដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់ខ្សោយ និងមានយន្តការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មស្តុកស្តាញ មានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចទាប ជាងសក្តានុពល

ព្រឹត្តិបត្រស្តីពីបញ្ហាអាជីវកម្ម ផ្តល់ជូនលោកអ្នកដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ពីរបៀងវាវាទកិច្ចការអាជីវកម្មរួមសេចក្តីសង្ខេបខ្លីៗ និងសេចក្តីវិភាគលើប្រធានបទដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបរិយាកាសអាជីវកម្មនៅកម្ពុជា។ ព្រឹត្តិបត្រនេះមានរួមបញ្ចូលទាំងមតិ និងយោបល់ផ្សេងៗ របស់មជ្ឈមណ្ឌលជាតិសម្រាប់វិវាទ។

ព្រឹត្តិបត្រនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងដោយមានការឧបត្ថម្ភពីសំណាក់អង្គការកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជនតំបន់ទន្លេមេគង្គ (MPDF) ដែលជាស្ថាប័នហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដោយសារវិវកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ (IFC) ដែលជាផ្នែកឯកជននៃក្រុមធនាគារពិភពលោក។

មតិ ឬយោបល់ទាំងឡាយដែលចុះផ្សាយនៅក្នុងព្រឹត្តិបត្រនេះ មិនតំណាងឱ្យទស្សនៈជាផ្លូវការ របស់អង្គការកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជនតំបន់ទន្លេមេគង្គ ឬ IFC ទេ វាគ្រាន់តែផ្តល់ជាព័ត៌មានយោងបន្ថែមតែប៉ុណ្ណោះ។

^១ ព្រឹត្តិបត្រស្តីពីបញ្ហាអាជីវកម្មលេខនេះ បង្ហាញនូវគំរូហិរញ្ញវត្ថុនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ស្តីពីវិវាទពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុង ខេត្ត-ក្រុងធំៗចំនួនប្រាំបីប្រទេសកម្ពុជា របស់ IFC MPDF ដែលគេមិនបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅឡើយ។ ការស្រាវជ្រាវនេះផ្តោតទៅលើអាជីវកម្មជាច្រើនប្រភេទ ចាប់ពីពាណិជ្ជកម្មតូចតាច រហូតដល់ក្រុមហ៊ុនធំៗដែលមានប្រតិបត្តិការនៅច្រើនប្រទេស។ ប៉ុន្តែ ការសិក្សានេះផ្តោតសំខាន់ទៅលើអាជីវកម្មដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ និងគ្រប់គ្រងដោយជនជាតិខ្មែរ។

^២ មាត្រា ១០ នៃច្បាប់ស្តីពីមជ្ឈមណ្ឌលផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម (ដែលអនុម័ត ក្នុងខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦) តម្រូវឱ្យក្រសួងពាណិជ្ជកម្មបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលជាតិសម្រាប់វិវាទពាណិជ្ជកម្ម។ សម្រាប់ដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្ម។ IFC MPDF និងធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី កំពុងជួយរដ្ឋាភិបាលពិចារណាអំពីលទ្ធភាពក្នុងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនេះ។

^៣ ការដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ មានទម្រង់ជាការផ្សះផ្សារ មជ្ឈមណ្ឌល ឬ ទាំងពីរទម្រង់។ ព្រឹត្តិបត្រស្តីពីបញ្ហាអាជីវកម្ម លេខ ៥ ឆ្នាំ២០០៦ ផ្តោតសំខាន់ទៅលើការដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ។ គេអាចទទួលបានព្រឹត្តិបត្រនេះនៅឯករិយាល័យ IFC MPDF ។

ប្រសិនបើប្រព័ន្ធច្បាប់របស់គេធ្វើការប្រសើរជាងនេះ ។ នេះ ដោយសារតែអាជីវកម្ម
ស្នាក់នៅក្នុងការចុះកិច្ចសន្យា ឬធ្វើពាណិជ្ជកម្មផ្សេងៗ នៅពេលដែលគេមិនមាន
ការជឿជាក់ថា ប្រព័ន្ធច្បាប់នឹងអាចអនុវត្តកិច្ចសន្យារបស់គេបាន ។ ការណែនាំ
នាំឱ្យមានកំណើនទាប ហើយធ្វើឱ្យមានការខូចខាត ដល់សកម្មភាពវិនិយោគ ។

ក្នុងករណីប្រទេសកម្ពុជា ថ្វីបើសេដ្ឋកិច្ចមានលក្ខណៈវិជ្ជមាន ដោយ
មានកំណើនខ្លាំងជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក ប្រព័ន្ធច្បាប់ល្អប្រសើរជាងនេះ នឹងធ្វើឱ្យ
កម្ពុជាមានវិនិយោគទុនច្រើនជាងនេះទៅទៀត និងប្រហែលជាអាចជំរុញឱ្យ
មានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ជាងពេលបច្ចុប្បន្ន ។ បើយើងក្រលេកមើលទៅអនាគត
ការកែលម្អប្រព័ន្ធដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្ម និងប្រព័ន្ធច្បាប់នៅកម្ពុជា មាន
សារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ឱ្យកម្ពុជាក្លាយជាកំណើនខ្ពស់នេះក្នុងរយៈពេលវែង ។
នេះជាហេតុផលដែល ការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធ
តុលាការ គឺជាជំហានវិជ្ជមានមួយ ។

**ការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជា ~ តើវាជួយដល់
ដួងម្តេច?**

នៅពេលដែលមានវិវាទពាណិជ្ជកម្ម អាជីវកម្មនៅកម្ពុជាតែងតែយល់ថា
ជំរើសរបស់គេក្នុងការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មមានកំរិត ដែលជំរើស
ទាំងនោះរួមាន៖ ការចរចាគ្នា ការសុំឱ្យមានការដាក់សម្ពាធពីសំណាក់ភាគីទីបី
ដែលមានឥទ្ធិពល (អ្នកធំ) ឬដោះស្រាយនៅតុលាការ ។ ជាមួយនឹងជំរើសទាំង
នេះ អាជីវកម្មតែងតែជ្រើសរើសយកការដើរចេញពីវិវាទ (ឬទទួលយកដំណោះ
ស្រាយមិនសមស្រប) ជាជាងចាត់វិធានការបន្ថែម ដូចជាសុំជំនួយពីភាគីទីបី
ឬដោះស្រាយវិវាទនៅតុលាការ ។

ការចរចាគ្នាគឺជាវិធីទីមួយដែលអាជីវកម្មកម្ពុជាប្រកាន់យក
ដើម្បីដោះស្រាយវិវាទ ហើយអាជីវកម្មកម្ពុជា ភាគច្រើននិយាយថា ការខ្វះ
នូវជំរើសផ្សេងៗដែលមានប្រសិទ្ធិភាព និងអាចជឿជាក់បានធ្វើឱ្យការចរចា
(តែងតែ) ជាជំរើសដ៏ល្អបំផុត ដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលដែលគេពេញចិត្ត ។
អាជីវកម្មជាច្រើនក៏និយាយផងដែរថា សំរាប់វិវាទមិនសូវធ្ងន់ធ្ងរ នៅពេលដែល
ការចរចាបរាជ័យ ជាទូទៅអាជីវកម្មសុខចិត្តទទួលខាត ហើយដើរចេញពីវិវាទ
ជាជាង ប្រើប្រាស់លុយ និងពេលវេលាបន្ថែមដើម្បីដោះស្រាយវិវាទនៅតុលាការ
ឬពឹងពាក់ជំនួយពីភាគីទីបីដែលជាអ្នកមានអំណាចឱ្យជួយដោះស្រាយវិវាទ ។

នៅក្នុងការសម្ភាសន៍ជាមួយ IFC-MPDF អាជីវកម្មកម្រិតថា
ការដោះស្រាយវិវាទនៅតុលាការ ជាជម្រើសអាទិភាពរបស់គេសំរាប់ដោះ
ស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មនោះទេ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងអាជីវកម្មជាច្រើនដែលបាន
ផ្តល់សម្ភាសន៍ដល់យើង បានរាយការណ៍ថា ពួកគេមិនដោះស្រាយវិវាទនៅ
តុលាការទេ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលពួកគេមិនអាចជឿស្រឡាត់ ។ គេកម្រនឹងជួប
អាជីវកម្ម ដែលធ្លាប់ដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មនៅតុលាការណាស់ ។ អាជីវកម្ម
ជាច្រើន ជាពិសេសអាជីវកម្មតូចៗ បាននិយាយថា ពួកគេកាន់តែមិនដោះស្រាយ
វិវាទនៅតុលាការទៅទៀត ។ អាជីវករនីមួយៗយល់ថាប្រព័ន្ធច្បាប់មាន គុណ
វិបត្តិ ច្រើនដូចជា មានការយឺតយ៉ាវ ចំណាយប្រាក់ច្រើន និងមិនអាចទទួលបាន

យុត្តិធម៌ ។ តាមរយៈការសិក្សានេះ គេឃើញទូទៅស្រេចជាអវិជ្ជមានចំពោះប្រព័ន្ធ
តុលាការមានកិច្ចខ្ពស់រហូតដល់ថ្នាក់ថា ទោះបីជាប្រព័ន្ធតុលាការចាប់ផ្តើមដំណើរ
ការល្អឥតខ្ចោះ ក៏គេនៅតែត្រូវការពេលជាច្រើនឆ្នាំទៀតដើម្បីស្តារឡើងវិញនូវ
ទំនុកចិត្តរបស់សហគមន៍អាជីវកម្ម លើប្រព័ន្ធតុលាការ ។

ជាជាងដោះស្រាយវិវាទនៅតុលាការ អាជីវកម្មភាគច្រើននិយាយថា
ពួកគេស្នើសុំឱ្យភាគីទីបីដែលមានឥទ្ធិពល និងអំណាចធំជាង (ដូចជាមន្ត្រី
រដ្ឋាភិបាល) អោយជួយដោះស្រាយវិវាទ ។ ទំនាក់ទំនងរបៀបអាងបង្អែកមាន
យូរណាស់មកហើយ នៅប្រទេសកម្ពុជា ហើយមានការរាយការណ៍ស្របគ្នាថា
សូម្បីតែអាជីវកម្មធំៗ ក៏ជ្រើសរើសយកការដោះស្រាយវិវាទពាណិជ្ជកម្មតាម
មជ្ឈត្តការដែលលក្ខណៈឯកជនមិនផ្លូវការជាមួយភាគីទីបី ជាជាងដោះស្រាយ
វិវាទនៅតុលាការ ។ នៅក្រៅទីក្រុងភ្នំពេញ អាជីវកម្មជាច្រើនបានរាយការណ៍ថា
អ្នកដឹកនាំឃុំឬខេត្ត តែងតែដើរតួជាអ្នកផ្សះផ្សារវិវាទ ។ ជាទូទៅ ពួកគេនិយាយ
ថា ការដោះស្រាយដោយភាគីទីបី ដែលជាអ្នកធំត្រូវចំណាយច្រើន ហើយចំណាយ
នោះ អាចជាទឹកប្រាក់ឬជាប់ជំពាក់កាតព្វកិច្ចសមកិរិយា ។ ថ្វីបី អាជីវកម្មរាយការណ៍
ថា ពួកគេចូលចិត្តប្រើសេវារបស់ភាគីទីបីដែលជាអ្នកធំ ជាជាងតុលាការ នៅក្នុងការ
អនុវត្តន៍ជាក់ស្តែង ពួកគេស្នាក់នៅក្នុងការប្រើសេវារបស់ភាគីទីបី ព្រោះពួកគេ
ជឿថា ចំណាយអាចនឹងខ្ពស់ជាងអត្ថប្រយោជន៍ ដែលគេមិនអាចព្យាករបាន ។

**កត្តាដែលធ្វើឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការដែលគ្រោងនឹង
បង្កើតឡើងទទួលបានជោគជ័យ**

យើងទាំងអស់គ្នាចង់បានមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការមួយ
ដែលដំណើរការល្អ និងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់ផ្នែកឯកជន និងប្រទេសកម្ពុជា ។
ការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជនតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ ក្នុងការបង្កើត
មជ្ឈមណ្ឌលនេះ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យអាជីវកម្មប្រើប្រាស់សេវារបស់មជ្ឈមណ្ឌល
នេះ ។ នេះជាគន្លឹះដែលនាំឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលនេះទទួលបានជោគជ័យ ។

លោក Eric Haythorne

**អ្នកច្បាប់ជាន់ខ្ពស់ ប្រចាំផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឯកជន និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ
ក្រុមធនាគារពិភពលោក**

ស្របតាមស្មារតីនៃច្បាប់ស្តីពីមជ្ឈត្តការផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម(២០០៦) នា
ពេលថ្មីនេះ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មបានចាប់ផ្តើមពិគ្រោះយោបល់ជាមួយផ្នែកឯកជន
និងមជ្ឈមណ្ឌលនានាជាច្រើនទៀតអំពីអនុក្រឹត្យ និងការរៀបចំបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌល
ជាតិនៃមជ្ឈត្តការ ។ បទពិសោធន៍អន្តរជាតិរបស់IFC ក្នុងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌល
ដោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ បង្ហាញថា ដំណាក់កាលដំបូង នៃការរៀបចំ
និងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ទាមទារឱ្យមានការពិចារណា និងផែនការយ៉ាងល្អិត
ល្អន់ ដើម្បីជួយឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលនេះទទួលបានជោគជ័យ ។ ផ្នែកលើបទពិសោធន៍
របស់IFC កត្តាសំខាន់ដែលអាចនាំទៅរកជោគជ័យមានបីយ៉ាងដូចខាងក្រោម ។

• មជ្ឈមណ្ឌលត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ផ្នែកឯកជន

មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការគួរតែជាស្ថាប័នពិសេសសម្រាប់ផ្នែក
ឯកជន ។ ប្រសិនបើគេមិនបានពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងល្អិតល្អន់ជាមួយផ្នែកឯកជនទេ
ហើយផ្នែកឯកជនមិនបានផ្តល់យោបល់ក្នុងការបង្កើតស្ថាប័ននេះទេ នោះ
មជ្ឈមណ្ឌលនេះ ប្រហែលជាមិនអាចឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ផ្នែក
ឯកជនបានទេ ។ ដោយសារមជ្ឈមណ្ឌលនេះពឹងផ្អែកលើតម្រូវការ ដោយ
ស្ម័គ្រចិត្តពីផ្នែកឯកជន ការណែនាំដែលមជ្ឈមណ្ឌលនេះមិនអាចឆ្លើយតបទៅនឹង

^៤ មានភស្តុតាងយ៉ាងជាក់ច្បាស់ថា ប្រទេសដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់ និងប្រព័ន្ធដោះស្រាយវិវាទ
ពាណិជ្ជកម្មខ្សោយ មានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចទាបជាង សក្តានុពលនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន ប្រសិនបើ
ប្រព័ន្ធច្បាប់របស់គេធ្វើការបានល្អ ។ មានភស្តុតាង យ៉ាងមុតមាំថា ការកែលម្អប្រព័ន្ធច្បាប់
និងបទបញ្ញត្តិអាជីវកម្ម ទំនងជាផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើន ជូនឱ្យសេដ្ឋកិច្ចកើនឡើង ។
ឧទាហរណ៍ សូមមើលរបាយការណ៍ការធ្វើអាជីវកម្ម ធនាគារពិភពលោក S. Djankov, R. La
Porta, F. Lopez-de-Silanes, A. Shleifer, ព្រឹត្តិបត្រសេដ្ឋកិច្ចត្រីមាស ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៣ ។

តម្រូវការរបស់ផ្នែកឯកជន អាចធ្វើឱ្យ មជ្ឈមណ្ឌលនេះមិនអាចដំណើរការបាន យូរអង្វែងទេ ព្រោះអាជីវកម្មស្នាក់នៅក្នុងការប្រើប្រាស់សេវារបស់មជ្ឈមណ្ឌល នេះ ។ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មបានបញ្ជាក់ថាសហគមន៍អាជីវកម្ម និងមានឱកាស ផ្តល់ យោបល់ទាក់ទងការរៀបចំបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនេះ និងជាពិសេស ទាក់ទង នឹងអនុក្រឹត្យដែលនឹងបង្កើត និងពិនិត្យអំពីរបៀបដែលមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ដំណើរ ការ ។ គោលបំណងរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដែលអនុញ្ញាតឱ្យផ្នែកឯកជនចូលរួម ក្នុងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ពិតជាមានលក្ខណៈវិជ្ជមាន ហើយវាអាចជួយ ជំរុញឱ្យមានការយល់ដឹង និងជំនឿចិត្តលើមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ។

• ឯករាជ្យភាព

ដើម្បីផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់អាជីវកម្ម គេត្រូវបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌល មជ្ឈមណ្ឌលមួយ ដែលឯករាជ្យពីរដ្ឋាភិបាល ។ មជ្ឈមណ្ឌលមជ្ឈមណ្ឌលដែលគ្រប់ គ្រងដោយផ្នែកឯកជន គឺជាមជ្ឈមណ្ឌលសមស្រប និងមានឯករាជ្យភាព ។ ដើម្បីឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលមជ្ឈមណ្ឌលអាចទទួលបានជោគជ័យ មជ្ឈមណ្ឌល នោះមិនត្រូវមានអំពើពុករលួយទេ ។ ជាមួយទៀត ដើម្បីជៀសវាងអំពើពុក រលួយ គេត្រូវឱ្យវិស័យឯកជនគ្រប់គ្រងមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ។ មជ្ឈមណ្ឌលនេះ គួរជួលបុគ្គលិក ដែលមានគុណភាពខ្ពស់ និងផ្តល់ប្រាក់បៀវត្សដែលអាច ប្រកួតប្រជែងបាន នោះទើបគេអាចធានាថា មិនមានអំពើពុករលួយកើតឡើង ។

ឯកឧត្តម ងួន ម៉េងតិច អគ្គនាយក សភាពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា

មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈមណ្ឌល ត្រូវតែមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ ថាជាស្ថាប័ន មានឯករាជ្យភាព ប្រសិនបើស្ថាប័ននេះចង់ឱ្យ សមាគមអាជីវកម្មប្រើប្រាស់ សេវារបស់ខ្លួន ។ ពួកគេបានគូសបញ្ជាក់ថា បើសិនជាមជ្ឈមណ្ឌលនេះ មិនមាន ឯករាជ្យភាព និងយុត្តិធម៌ទាំងស្រុងទេ នោះអាជីវកម្មនឹងមិនមកដោះស្រាយវិវាទ នៅមជ្ឈមណ្ឌលនេះឡើយ ។ សញ្ញាសំខាន់ ដែលបង្ហាញពី ឯករាជ្យភាព របស់ មជ្ឈមណ្ឌលនេះ គឺរដ្ឋាភិបាលដកខ្លួនចេញពីការចូលរួមដោយសកម្ម ឬដោយ ផ្ទាល់ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងប្រតិបត្តិការរបស់មជ្ឈមណ្ឌល នៅពេលដែលស្ថាប័ន នេះចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការ ។

• អភិបាលកិច្ចល្អ និងការគ្រប់គ្រងបានល្អ

មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈមណ្ឌលត្រូវមានអភិបាលកិច្ចល្អនិងការគ្រប់គ្រង ល្អ ដើម្បីជំរុញឱ្យផ្នែកឯកជន មានទំនុកចិត្តលើមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ។ មជ្ឈមណ្ឌល នេះត្រូវតែមានការត្រួតពិនិត្យ និងការរក្សាតុល្យភាព ដើម្បីធានាថា ក្រុមប្រឹក្សា ប្រតិបត្តិរបស់មជ្ឈមណ្ឌល ទទួលខុសត្រូវលើសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ចំពោះសមាជិក របស់ខ្លួន ព្រមទាំងដើម្បីធានាថា មជ្ឈមណ្ឌលមានវិធានគ្រប់គ្រង និងប្រព័ន្ធល្អៗ សំរាប់គ្រប់គ្រងការងារប្រចាំថ្ងៃ ។ មជ្ឈមណ្ឌលនេះត្រូវមានតុល្យភាព រវាងតួនាទី ដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាប្រតិបត្តិ និងការចាត់ចែងប្រចាំថ្ងៃរបស់សេនាធិការដ្ឋាន ដែលមានភារៈកិច្ច ធ្វើការងារអនុវត្តន៍ ប៉ុន្តែមិនមែនការងារសំខាន់ៗដូចជាការ គ្រប់គ្រងករណីបណ្តឹង ការវាយតម្លៃពាក្យសុំចូលជាសមាជិក និងទំនាក់ទំនង សាធារណៈទេ ។ ប្រការដែលសំខាន់គឺសេចក្តីណែនាំនីតិវិធីគោលនយោបាយ សកម្មភាពរបស់មជ្ឈមណ្ឌល និងមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ត្រូវមានមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ និងត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍ ។

• មជ្ឈមណ្ឌលត្រូវមានគុណសម្បត្តិខ្ពស់ និងមានគោរព

កត្តាសំខាន់បំផុតដែលជួយឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលនេះអាចទទួលបានជោគជ័យ គឺមជ្ឈមណ្ឌលត្រូវមានគុណសម្បត្តិល្អ ហើយត្រូវចេញមជ្ឈមណ្ឌលនិច្ចដោយ

យុត្តិធម៌ ។ បើមជ្ឈមណ្ឌលនិច្ចដោយចេញដោយមជ្ឈមណ្ឌលប្រកបដោយភាពយុត្តិធម៌ ដែលភាគីវិវាទ អាចទទួលយកបាន ហើយមិនប្តឹងឧទ្ធរណ៍មជ្ឈមណ្ឌលនិច្ចនេះទេ វានឹងធ្វើឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលនេះមានឈ្មោះល្អ ។ អាជីវករនឹង ប្រើប្រាស់សេវារបស់ មជ្ឈមណ្ឌលនេះកាន់តែច្រើន ។

ឯកឧត្តម ម៉ៅ ថូរ៉ា

អនុរដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

កត្តាសំខាន់បំផុតសំរាប់រាល់ស្ថាប័នច្បាប់ដែលល្អ គឺការចេញសេចក្តី សម្រេចចិត្តប្រកបដោយគុណភាពរួម ។ មជ្ឈមណ្ឌល ត្រូវតែមានឯករាជ្យភាព ហើយ មនុស្សទាំងឡាយដែលគេជ្រើសរើសអោយធ្វើជាមជ្ឈមណ្ឌលដំបូងគេ ត្រូវតែជា មនុស្សដែលមានគុណសម្បត្តិល្អជាងគេបង្អស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ គេត្រូវតែ ផ្តល់អាទិភាពដល់ អ្នកទាំងឡាយណា ដែលធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ក្នុងការងារ មជ្ឈមណ្ឌល ឬមានបទពិសោធន៍ធ្វើការទាក់ទងនឹងច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម និងជាមួយ អាជីវកម្ម ។ សំរាប់មជ្ឈមណ្ឌលក្រុមដំបូងគេ គេត្រូវជ្រើសរើសចេញពីមជ្ឈមណ្ឌល ច្រើន ដើម្បីបង្ហាញពីឯករាជ្យភាព និងសមត្ថភាព ។ ប្រសិនបើ មានការជ្រើសរើស មជ្ឈមណ្ឌលដំបូងគេចេញពីមួយក្រុមតូច នោះអាចនាំអោយ មាន ការយល់ឃើញ ថាស្ថាប័ននេះមានមជ្ឈមណ្ឌល ដែលមានគុណភាពមិនល្អ និងខ្វះឯករាជ្យ ។

យើងគួរធ្វើការម្តងមួយតំណាក់កាលក្នុងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃ មជ្ឈមណ្ឌល ដើម្បីធានាថាមជ្ឈមណ្ឌលនេះមានមជ្ឈមណ្ឌលដែលមានគុណសម្បត្តិល្អ ហើយមជ្ឈមណ្ឌលនេះមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ ។ មធ្យោបាយមួយដើម្បីជំរុញ មជ្ឈមណ្ឌលនេះ គឺប្រហែលជាត្រូវឱ្យមានមជ្ឈមណ្ឌលរបរទេសជាសមាជិកនៃ មជ្ឈមណ្ឌលនេះ ។ ខ្ញុំគិតថា ការណែនាំនេះអាចធ្វើមនុស្សដែលមាន គុណសម្បត្តិល្អ ជឿជាក់មកលើមជ្ឈមណ្ឌល និងចុះឈ្មោះជាមជ្ឈមណ្ឌលនៅមជ្ឈមណ្ឌលនេះ ។

លោក Tan Siah Yong

សហកម្មសិទ្ធិករក្រុមហ៊ុន PIAH, TAN & PARTNERS

មជ្ឈមណ្ឌលនេះត្រូវការផងដែរ នូវប្រព័ន្ធដ៏ល្អ និងមិនលំអៀង ដើម្បីធានាថា នាពេលអនាគត អ្នកដែលមានសមត្ថភាពអាចក្លាយទៅជា មជ្ឈមណ្ឌលបានយ៉ាងងាយ និងថា គ្មានការរើសអើង ឬការជំទាស់នឹងពាក្យសុំចូល ជាសមាជិក របស់អ្នកដែលមានគុណសម្បត្តិខ្ពស់ឡើយ ។ សេចក្តីសម្រេច បដិសេធពាក្យសុំធ្វើជាមជ្ឈមណ្ឌល ត្រូវតែធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍រួម ដោយមាន ការបញ្ជាក់ពីមូលហេតុច្បាស់លាស់ ។

មជ្ឈមណ្ឌលមានគុណសម្បត្តិល្អជាងប្រព័ន្ធតុលាការគ្រង់ថា អាជីវករមាន សិទ្ធិជ្រើសរើសមជ្ឈមណ្ឌលរបស់ខ្លួន ហើយប្រការនេះការពារអាជីវករមិនឱ្យ ជ្រើសរើសមជ្ឈមណ្ឌលដែលខ្សោយ និងគ្មានបទពិសោធន៍ ហើយនេះជួយធានា នូវការជឿទុកចិត្តលើស្ថាប័ននេះ ។ ហេតុនេះហើយ គេចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ភាព ងាយស្រួលអោយភាគីទាំងឡាយ អាចជ្រើសរើស មជ្ឈមណ្ឌលរបស់ខ្លួន ដោយរួម ទាំងមជ្ឈមណ្ឌលមកពីបរទេស ដូចជាប្រទេសថៃ ឬសិង្ហបុរី ប្រសិនបើមជ្ឈមណ្ឌល ទាំងនោះមានសមត្ថភាពសមស្រប ។

ការជោគជ័យរបស់មជ្ឈមណ្ឌលមជ្ឈមណ្ឌលអាស្រ័យលើកត្តាជាច្រើន ។ កត្តាសំខាន់មួយគឺត្រូវធានាថាមជ្ឈមណ្ឌលមានឯករាជ្យភាព ។ ខ្ញុំគិតថា មជ្ឈមណ្ឌលត្រូវបង្កើតក្រុមសិល្បធម៌មួយសម្រាប់ឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលគោរពតាម ដែលនេះអាចធានាថា មជ្ឈមណ្ឌលមិនលំអៀងក្នុងការចេញមជ្ឈមណ្ឌលនិច្ចទេ ។

លោក លី តៃសេង

អគ្គលេខាធិការ គណៈមេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មជ្ឈត្តការ ត្រូវការឱកាសបណ្តុះបណ្តាល ពីសំណាក់គ្រូបណ្តុះបណ្តាលក្នុង ប្រទេស ឬមកពីបរទេស ហើយប្រកាសខ្លួនឯង ការបណ្តុះបណ្តាលទាំងនោះត្រូវ មានជាបន្តបន្ទាប់ និងត្រូវជាប់ជាគណនីយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះមជ្ឈត្តការគ្រប់រូបដែល បានចុះបញ្ជី ដើម្បីធានាថាមជ្ឈមណ្ឌលនេះលើកកម្ពស់បទដ្ឋានរបស់ខ្លួនជាដាច់ខាត ។

• **ការចេញផ្សាយមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យជាសាធារណៈ**

ការបោះផ្សាយមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ អាចជួយឱ្យគេមានទំនុកចិត្តលើ មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការ ហើយជួយធានាថា ការដោះស្រាយវិវាទមានភាព យុត្តិធម៌និងជួយកាត់បន្ថយការប្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ភាគីជម្លោះណាមួយ ។ មូលហេតុ មួយ ដែលធ្វើឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល កសាងបាននូវការទទួលស្គាល់ពី សំណាក់សាធារណៈជននោះគឺ ដោយសារក្រុមប្រឹក្សានេះ បោះពុម្ពផ្សាយសេចក្តី សម្រេចរបស់ខ្លួន ។ ការបោះផ្សាយមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យរបស់មជ្ឈមណ្ឌលបង្ហាញ ពីការទុកចិត្តលើមជ្ឈមណ្ឌល ។ ប៉ុន្តែ ដោយហេតុថា ជារឿយៗ គេត្រូវរក្សាការ សំងាត់របស់ភាគីវិវាទពាណិជ្ជកម្ម ចាំបាច់មុនពេលបោះពុម្ពផ្សាយ គេត្រូវតែលុប ចោលនូវព័ត៌មាន នានាដែលអាចបង្ហាញឱ្យដឹងអំពីអត្តសញ្ញាណនៃភាគីវិវាទ ។

• **តុលាការជួយគាំទ្រ ពោលគឺមិនបង្អាក់មជ្ឈត្តការទេ**

ប្រការមួយដែលមានសារៈសំខាន់នោះ គឺមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការ ទទួលបានការគាំទ្រ និងការចូលរួមពី ថ្នាក់ដឹកនាំប្រព័ន្ធតុលាការ និងប្រព័ន្ធ តុលាការទាំងមូល ។ ដើម្បីឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលនេះទទួលបានជោគជ័យ តុលាការគួរតែ ធានាថា មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវតែជំរុញអោយអនុវត្តយ៉ាងរហ័ស និងមានប្រសិទ្ធភាព ។ តុលាការមិនត្រូវពិនិត្យមើលមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យឡើយវិញទេ លើកលែងតែក្នុងស្ថានភាព ចាំបាច់បំផុត ដូចជាពេល ដែលមានភស្តុតាងជាក់ច្បាស់អំពីការបន្លំ ឬខុសឆ្គង ។

• **និរន្តរភាពផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ**

បើសិនជាគ្មានចំណូលដ៏សមស្របទេ វានឹងមិនអាចធានាអោយឱ្យ មជ្ឈមណ្ឌលនេះអាចបន្តសកម្មភាព ធ្វើការដោយគ្មានលំអៀង និងប្រកបដោយ សីលធម៌ឡើយ ។ ពីដំបូង គេអាចរំពឹងថា សហគមន៍អន្តរជាតិនឹងត្រូវជួយផ្តល់ មូលនិធិ សំរាប់ទ្រទ្រង់ប្រតិបត្តិការរបស់មជ្ឈមណ្ឌលនេះ ។ ប៉ុន្តែ តាមបទពិសោធន៍ ជាក់ស្តែង ការណ៍នេះនឹងទាមទារឱ្យមានតម្លាភាព និងឯករាជ្យភាពរបស់ មជ្ឈមណ្ឌល ពុំនោះសោតទេ អង្គការអន្តរជាតិ នឹងស្នាក់ស្នើក្នុងការផ្តល់មូលនិធិ ដល់មជ្ឈមណ្ឌលនេះ ។ សំរាប់រយៈពេលមធ្យមទៅវែង មជ្ឈមណ្ឌលនេះនឹងត្រូវ កសាងរបៀបរកប្រាក់ចំណូលមួយ ដែលធានាអោយគេអាចរក ប្រាក់ចំណូលពី ប្រតិបត្តិការរបស់គេផ្ទាល់បានគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់ទ្រទ្រង់ខ្លួនឯង ។

តើអាជីវកម្មកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជាងមជ្ឈត្តការនេះទេ?

ខ្ញុំគិតថា មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការនឹងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់ផ្នែក ឯកជនជាងប្រព័ន្ធតុលាការ ។ គេរំពឹង ថាមជ្ឈមណ្ឌលនេះមានមជ្ឈត្តការ ដែលមានបទពិសោធន៍ច្រើន ដែលអាចជួយដោះស្រាយវិវាទអាជីវកម្ម បានលឿន ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គេអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នេះបាន តែក្នុងករណីដែលស្ថាប័ននេះមានឯករាជ្យភាព និងគ្មានអំពើ ពុករលួយ ហើយប្រសិនបើមជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យត្រូវតុលាការអនុវត្ត ។

លោក ព្រី វិសុទ្ធ
ប្រធាននាយកដ្ឋាននីតិកម្ម និងអនុប្រធានជាន់ខ្ពស់
ធនាគារ អេស៊ី លី ដា ភី អិល ស៊ី

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ IFC MPDF ក្នុងខេត្ត-ក្រុង ៥ ដែលធំជាងគេ បង្ហាញថា អាជីវកម្មភាគច្រើនត្រូវការកំណែទម្រង់ច្បាប់ដ៏មានប្រសិទ្ធភាព និងបាន ស្វាគមន៍យ៉ាងកក់ក្តៅ ចំពោះគំនិតបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការ នេះ ដោយមើលឃើញថានេះជាជំរើសដ៏មានតម្លៃមួយ សម្រាប់ដោះស្រាយ វិវាទពាណិជ្ជកម្ម ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ ពួកគេមិនទាន់បញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ ថាពួកគេត្រូវមន្ត្រីនិងប្រើសេវារបស់មជ្ឈមណ្ឌលនេះទេ ។ ពួកគេក៏បានបង្ហាញ ពីកិច្ចការមូលដ្ឋាននិងឯករាជ្យភាពរបស់មជ្ឈមណ្ឌលនេះ ផ្នែកចំណាយ គុណភាព និងការអនុវត្តន៍ មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យ ។ អាជីវកម្មភាគច្រើនពោលបញ្ជាក់ថា ស្ថាប័នបែបនេះត្រូវតែឯករាជ្យ ពីរដ្ឋាភិបាល និងពីប្រព័ន្ធតុលាការ ព្រមទាំងបាន និយាយថា ស្ថាប័នបែបនេះគួរតែមានការគាំទ្រពីសំណាក់ស្ថាប័នអន្តរជាតិ ឯករាជ្យ និងគួរឱ្យជឿទុកចិត្តបានមួយ ដើម្បីកសាងទំនុកចិត្តពី មជ្ឈត្តវិនិច្ឆ័យទាំងឡាយ ។

ជោគជ័យនៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរបស់កម្ពុជា អាចបង្ហាញពីឆន្ទៈ ក្នុងការប្រើប្រាស់សេវាមជ្ឈត្តការ ថ្មីបើ ក្នុងករណីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានបញ្ជូនករណីបណ្តឹងទាំងអស់ទៅ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ហើយគេទាមទារឱ្យភាគីវិវាទដោះស្រាយនៅក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏ដោយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ការប្រើប្រាស់សេវារបស់ មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការថ្មីនឹងធ្វើឡើងតាមលក្ខណៈស្ម័គ្រចិត្តទាំងស្រុង ។ នេះបញ្ជាក់ថា វាជាការចាំបាច់ដែល គេត្រូវតែបង្កើតការគាំទ្រជាគោលការណ៍ របស់សមាគមអាជីវកម្ម ឱ្យទៅជាតម្រូវការជាក់ស្តែង សំរាប់សេវារបស់ មជ្ឈមណ្ឌលដោះស្រាយ វិវាទក្រៅប្រព័ន្ធ តុលាការ ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការ ជាជំហានមួយឆ្ពោះ ទៅរកទិសដៅដ៏ត្រឹមត្រូវ

បទពិសោធន៍IFC បានបង្ហាញថា ការបង្កើតស្ថាប័នដោះស្រាយវិវាទក្រៅ ប្រព័ន្ធតុលាការដូចជាការផ្សះផ្សារ និងមជ្ឈត្តការអាចជួយកែលម្អបរិយាកាស អាជីវកម្ម ដោយផ្តល់នូវជំរើសសម្រាប់ ដោះស្រាយវិវាទថ្មីមួយដែលមាន ប្រសិទ្ធភាព ។ កំណែទម្រង់បែបនេះ មានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ប្រទេស កម្ពុជា ដែលភាពទន់ខ្សោយនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម រារាំងវិនិយោគ ដែលអាច ជំរុញឱ្យប្រទេសនេះមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចកាន់តែខ្លាំងជាងបច្ចុប្បន្ននេះទៅទៀត ។

មជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការ មានសក្តានុពលក្នុងការកែលម្អបរិយាកាស អាជីវកម្ម ដោយផ្តល់ឱ្យអាជីវកម្មជំរើស មួយទៀតដែលគេត្រូវការបន្ថែមពីលើ យន្តការដោះស្រាយវិវាទនាពេលបច្ចុប្បន្ន ។ មជ្ឈមណ្ឌលក៏អាច កែលម្អបរិយាកាស អាជីវកម្ម ដោយកែលម្អការជឿទុកចិត្តរបស់អាជីវកម្ម និងបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់ រដ្ឋាភិបាលក្នុងការជំរុញឱ្យមានបរិយាកាសច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិប្រសើរជាងមុន ។ ថ្វីបើមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការគឺជា ជំហានមួយក្នុងទិសដៅដ៏ត្រឹមត្រូវ ក៏ដោយ វាជាការសំខាន់ដែលគេត្រូវទទួលស្គាល់ថា ស្ថាប័នច្បាប់ថ្មីមួយនៅ ប្រទេសកម្ពុជា ទំនងជាជួបប្រទះនឹងការប្រឈមមុខនឹង ការលំបាកក្នុងការបង្កើត ស្ថាប័ននេះ ។ ចំពោះមជ្ឈមណ្ឌលជាតិនៃមជ្ឈត្តការ ដែលពឹងផ្អែកលើតម្រូវការ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ពីអាជីវកម្ម មជ្ឈមណ្ឌលនេះត្រូវតែ ឯករាជ្យ យុត្តិធម៌ និងមិន លំអៀង និងផ្តល់ការដោះស្រាយវិវាទដែលមាន គុណភាពខ្ពស់ និងចំណាយ តិចតាំងពីពេលដំបូង ។ បើមិនដូច្នោះទេ វាប្រហែលជាមិនបង្កើតឱ្យមានការប្រើប្រាស់ សេវារបស់មជ្ឈមណ្ឌលនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យមជ្ឈមណ្ឌលនេះទទួលបានជោគជ័យទេ ។